

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor
Pe un an 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș	Pentru publicații oficiale, concurs edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei
Pe jumătate de an 120 Lei		Până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe un pătrar de an 60 Lei		
Un număr 5 Lei		
Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei		

Biserica la pragul istoriei

De aproape trei decenii există în mijlocul Europei civilizate, și în mare parte produsă de ea, o altă ordine de viață, care s'a înstăpânit silnic pe conștiințele oamenilor. Este noua ordine de viață comunistă; este noua ordine de viață, care a gonit pe Dumnezeu din „preocupările nobile ale omului”; este noua ordine de viață, care a decretat ca religie de stat ateismul.

Propovăduită de jidani, care-i sunt cei mai aprigi și convinși teoreticieni, această nouă ordine de viață a biruit în „incolora Rusie” și de atunci preacredincioasa și atât de frumoasa Rusie a devenit „țara prin excelență comunistă”, „patria comunismului”, sau „raiul bolșevic”.

De atunci însă, țara aceasta a devenit și focarul celor mai perfide și mai periculoase atacuri comuniste contra Bisericii creștine, de atunci această țară strânge la sânul său cele mai veninoase vipere din câte le cunoaște istoria: *jidanii*.

Pentru acest popor, eminent comunist și luptător pentru înfrățirea și egalizarea popoarelor, pentru ca toate popoarele să fie una, egale și înrudite cu jidanii, cea mai de preț rețută de câștigat și cea mai temută este *Biserica*.

Biserica, pentru că această citadelă a credinței și mântuirii creștine este contrară, din începuturile Sale, acestui popor asasin; Biserica pentru că Ea se opune vederilor comuniste păgâne atee și afamiliste; Biserica pentru că această instituție divină, fiind zidită pe trupuri naționale, se opune și planurilor comuniste francmasonice internaționale.

Biserica, deci, este dușmana de moarte atât a comunismului actual, stabilit în unele țări sau minți rătăcite, cât și a comunismului

viitor, care urmărește victoria asupra întregii omeniri.

Este dușmană neîmpăcată, deoarece victoria comunistă ar însemna apusul omenirii. Victoria comunistă ar atrage după sine desființarea familiei, desființarea moralei, desființarea dreptului și desființarea religiei. Contra acestor redute se luptă astăzi cu îndârjire comunismul rus. În țara lor, ei au înstăpânit noua ordine comunistă. Această ordine este, de fapt, cea mai mare barbarie din câte le cunoaște omenirea. Căci ceea ce au făcut ei în Rusia este numai o operă de distrugere. Au distrus ceea ce a creat omenirea și creștinismul de mii de ani și s'au reîntors din nou la barbarie. O barbarie, de astă dată modernă, căci în slujba ei folosesc mașina ucigătoare, iar nu arcul sau piatra omului preistoric.

Comunismul, dela început, a apelat la instinctele cele mai josnice ale omului, de aceea, dela început, a înlăturat orice stăpânire morală, sau juridică, cât și orice stăpânire spirituală înaltă. Trebuiau să cadă, deci, rânduile adevărate ale lumii creștine. A căzut, deci, Dumnezeu, a căzut familia, a căzut proprietatea, a căzut morala, a căzut legea, în locul lor s'a înstăpânit păgânismul, desfrâul, furtul și fărâdelegea.

Este cea mai mare batjocurire a unui popor din câte le cunoaște istoria și din câte le-a făcut, după batjocura Fiului lui Dumnezeu, acest popor asasin: *jidanii*.

De astă dată Biserica însă, e la pragul istoriei: acuzatoare și pedepsitoare. E la pragul istoriei întregii omeniri maltratate în modul cel mai oribil de acest popor și de perversele sale planuri.

Din nou, Domnul nostru Iisus Hristos, răstignit în pravoslavnica Rusie, sângeră și moare pe cruce, în fața fariseilor și cărturarilor jidovi și jidoviți de acolo.

Dar și mâna implacabilă a dreptății va cădea, de astă dată, cum n'a mai căzut, asupra acestui popor obraznic.

Ei distrug, familia, morala, biserica și legea creștinului, dar pe a lor o apără și o păstrează. Nu se poate da un caz mai oribil decât cel al însângeratei Rusii, unde jidanii au distrus totul, dar cea ce a fost a lor au păstrat.

Poporul rus, care s'a înfrățit cu ei, și s'a lăsat condus de ei însă, nu a văzut această perfidă purtare, fiindcă acolo unde lipsește Biserica, lipsesc adevărații ochi de văzut ai omului.

Indurerații ochi ai Bisericii creștine din alte părți însă, au văzut și și-au însemnat cu groază toate faptele întâmplare în Rusia.

Biserica stă, de aceea, la un prag nou de istorie și asteaptă să pronunțe o anatema și o iertare.

Cei ce împrășcă astăzi, orbiți de jidovi, cu bombe catedralele creștine, dacă ar ști că viața Bisericii este eternă, ar înceta de mult la lupta lor contra creștinismului și i s'ar supune plini de pocăință.

Prof. Dr. Petru Rezuș

Problemă în rezolvare.

Ultimele legi — pentru repunerea elementului autohton în drepturile sale istorice și etnice — au readus în patrimoniul statului nostru proprietățile rurale aflătoare în posesiunea celor identificați de poetul — veșnic tânăr și fericit — Vasile Alexandri, ca „lipitorile satelor”.

Legiferarea acestei dureroase probleme cu imediată și dreaptă soluționare, nu numai că demonstrează curajul conducătorilor, ci scutește pe orice comentator și privitor trecutul istoriei românești de epitetul suficient grăitor: antisemit.

Nu ne vom ocupa în cadrele acestui articol, de faptul invaziei lor, de unde și când au venit — domeniul istoriei — că ne vom strădui să arătăm felul de acaparare, — de către acest neam veșnic pregătit de drum, din cauza biblicului blestem — a moșiilor îngărate cu oseminte românești, udate cu sânge și muncite din cântat de ciocârlie până în răsarit târziu de lună, de moșii noștri.

Ni le-au răpit contrar bunei cuviințe de oaspe — parazitari, spuselor din hrisoave, pitacuri, legi și dispozițiuni, eludând spiritul lor

din slăbiciunea nu a legilor ci a celor ce își distrau în trecute vremuri — nimicnicia vieții lor, cu nume de conți și duci în țări cu lumină și plăceri și, mai apoi sub imperiul unor presiuni plecate sub dominația diplomatică ale unui fost premier britanic — Disraeli — din ocaziunea congresului ținut în orașul, aproape fără jidovi astăzi — Berlinul.

Istoria ne spune că un „Alexandru cel Bun, nu permitea străinilor a ține taverne în Suceava. Un Mihaiu Viteazul, uitând că tocmai atunci mâna-i dreaptă în consiliul princiar era greul Mihalcea, declară că nici un grec nu va ocupa vre-o funcție în țară” sunt concluzii bazate pe documente întrebuițate de savantul B. P. Hașdeu, în a sa Istorie Critică a Românilor.

Între acești doi domnitori se 'ntindea mormântul a două veacuri, precum și permanența unei probleme românești a străinului, a penetrării lui în clasele de conducere a poporului.

Tot istoria ne spune că străinii n'aveau voie aici în țara noastră nici să întrebuițeze în serviciile lor români sub sancțiune de aspre pedepse. Iată ce zice pitacul Domnitorului Ion Gh. Caragea din 17 Aprilie 1813:

„Dumneata Vel-Aga ve-ți lua toți logofeții slujbei ce-i ai la Agie, care împreună cu crainicul orașului, alături și un doboșar, cu toții să mergeți a cutreiera Bucureștii, oprindu-vă la fiecare cap de răspântie a ulițelor și, după ce darabnicul prin bătaia tobei va strânge lumea, crainicul cu glas tare și răspicat îi vor înștiința că străinul nu are voie a băga în slujbă român. Streinul care se va dovedi că dela această înștiințare n'a dus la îndeplinire porunca Voastră, fără pierdere de vreme, de îndată în rădvanele Agii va fi pus cu toți ai săi și cu toate borfele (adică proprietatea sa N. A.) ce le are și-l va trece hotarul României”. Iar Mitropolitului vremii îi va da astfel de pitac:

„Ovreiul care se va dovedi că a întrebuițat numai a-l slugări un român, i se va face confiscarea averii sale și va fi aruncat peste hotar, iar românul după ce va fi mângăiat cu câte nulele veți porunci, îl veți trimite în surghiun la o mănăstire, alăturându-l în tahma țiganilor”.

Sfinte legi, cu miros de cronică, brazdă românească și iz bisericesc, dacă v'am fi respectat de multe necazuri și dureri ați fi ocrotit feciorii plaiurilor noastre.

Influente streine, frica de iluzorica așezare a unei societăți cu caracter de sperietoare și

boala umanitarismului, ne-au îndepărtat dela glasul pământului și dorința strămoșilor noștri.

Dar să ieșim din vraja istoriei revenind la subiect și să vedem cum au ajuns acești oameni stăpâni pe moștile moștenite de moșneni și răzeșii răzeșilor, *cu hrisoave dela domni*, din generație în generație.

Răspunsul e simplu și ușor de înțeles pentru un vecuitor al veacului nostru.

Nație cu însușiri speculant-mercantile, a prins în ariadinica-i pânză inima comerțului românesc.

Camăta — al cărei cod pare a fi talmudul — băutura și corupția au făcut restul.

În Maramureșul descălecătorilor întemeietori de țară, mare îți este jalea când vezi sate cu nume românești locuite de jidani și români cari au mai rămas și au părăsit vetrele strămoșești clădindu-și locuințe pe vârfuri de dealuri în apropiere de codru fratele lui bun de suferință căruia în fapt de seară prin glasul doinei îi spune durerea și 'n făcut de ziuă îi ascultă porunca ceasului izbăvitor ce va să vină.

Munții întregi și mulți la număr povestesc durerea lor străinului călător, prin frunțile lor pleșuve devastate de secura dușmană, iar fabricile de cherestea cu străini stăpâni, înșirate pe văile râurilor încununează jalea ținutului.

Arginții dați cu camătă, le-au adus în mreaja lor moștile și casele românești. Ei n'au știut de scrisese „manuscriptului dela Iend“ Scriptură a Domnului Hristos către oameni, căzută din cer „Amar celui ce-și dă peanigii săi întru aslamu“ *) banii săi cu dobândă“.

În Basarabia bunurile rurale au căzut în mâna lor prin treceri frauduloase de granițe, aureolați — într'un timp — cu obidnicul termen de expulzați. Șapte ani de zile au funcționat anumite organizații cari pentru suma de 10—25 mii lei, au trecut din Rusia în Basarabia pe cine a voit.

„Aceste organizații se foloseau de primar, rabini, de perceptori, cari eliberau certificate acelui ce urma să fie introdus în țară, atestându-i-se că face parte din comuna cutare, că s'a născut în comuna aceea și că a plătit și impozitul pe ultimul trimestru.

Aceste acte se înaintau peste Nistru și când fugarul pune piciorul pe pământul Basarabiei era tot atât de basarabean ca și acel ce va ieși din granițele ei. Mulți din cei in-

troduși astfel sunt proprietari de pământ și sfidează pe băstinași.“ **)

...Și câte alte documente și adevărate dovezi nu s'ar putea aduce pentru a se evidenția felul sărăcirii și înlocuirii din multe părți a țaranului român blând și ospitalier cu neamul evreiesc.

Legea de repunere în drepturi a statului Român, nu numai că era necesară dar e și dreaptă, pentru ambele părți soluționând cea mai grea problemă pusă în mod neînălăturabil din epoca post-belică, aceea a străinului.

Petru P. Boeriu

Problema epistemologică a filosofiei religiei.

De: Prof. C. Rudneanu

Istoria ne arată trebuința de a clarifica conștiința religioasă, adeseori vedem eforturile mari ce le fac filosofi de a așeza divinitatea într'un loc determinat al spațiului.

Despre ideile spațiale H. Höffding spune, că sunt cele mai clare, și când voim ca să reprezentăm o idee clară, suntem înclinați a o îmbrăca în forme spațiale. Există o strânsă legătură între această idee și ideea, că toate lucrurile existente în lume, trebuiesc localizate.

Oamenii n'au dorit să ridice ochii spre ceruri, pentruca să-l găsească pe Dumnezeu. Concepția aceasta satisfăcea, spune Höffding, această trebuință. Deși H. Höffding o spune, că e veche, pentru noi cei de azi e tot atât de nouă ca și pentru cei din trecut.

Cerul clar, în special la popoarele indo-europene, era privit ca și o divinitate, sau ca un loc al divinității. „Dumnezeu“ în cele mai multe limbi indo-europene indică în realitate „cerul“ sau „lumea cerească“, la indieni *deva*, la perseni *deva*, la greci *zeus* la latini *deus*.

Herodot ne spune, că Perșii numiau Cerul *Zeus* și 'n istoria multor popoare religioase moderne, cerul e considerat ca un substrat natural al zeului *Ahura Mazda (Ormuzd)*. Grecii din timpurile cele mai vechi credeau, că zeii trăesc în Olymp, mai târziu locuința lor a devenit „ceriu“ sau „eterul“. *Aristotel* spune: „Toți oamenii cred că sunt zei și toți barbarii ca și grecii, asigură divinității locul cel mai înalt“. Opoziția între ceriu și pământ e eviden-

*) În „manuscriptul dela Iend“ 1850 editat de Academia Română.

**) Comunicatul Dr. I. Duscian în ziarul „Universul“ Nr. 125 din 4 Iunie 1925.

țiată din timpurile cele mai vechi, tot așa cum există între divin și uman, între etern și temporar, perfect și imperfect.

Poporul evreu atribuia o valoare deosebită opoziției dintre Ceriu și pământ. După opinia mai multor savanți, *Iahve* a fost un Dumnezeu războiunător, El se revelă cu o majestate particulară în fenomenele cerești. Concepția Noului Testament spune H. Höffding, se bazează pe aceea a V. Testament. În Noul Testament se vorbește despre mai multe ceriuri (2 Corinteni XII — Efeseni IV, 10), locuința lui Dumnezeu fiind în sfintele Ceriuri, care stă deasupra Ceriurilor și care-i sanctuarul sfânt.

Opera mântuirii concepută în Ceriuri s'a îndeplinit pe pământ, ca și un pivot în jurul căruia se desfășoară întreaga viață a universului. Există prin urmare o scară între ceriu și pământ. Dumnezeu nu este limitat și imperfect de aceea El este pretutindeni și îmbrățișează totul.

H. Höffding spune: deși Dumnezeu trăește în Ceriuri în realitate El nu este departe de fiecare dintre noi, noi trăim, noi ne mișcăm și noi existăm prin El. Iisus S'a ridicat din groapă și S'a înălțat la Ceriu, dar El trăește în sufletele noastre, *pururea e viu*.

Höffding afirmă că fer. Augustin a fost influențat în concepția sa religioasă de Platon, în ceea ce privește distincția între spiritual și material, în această privință a fost precursorul lui Descartes și a lui Kant.

„Dumnezeu se află în cea mai profundă ființă a mea, El este mai înalt decât cel mai înalt punct pe care-l pot atinge“. (*Interior intimo meo, superior summo meo*).

Scolasticii evului mediu vorbeau despre conceptul lui Dumnezeu independent de determinațiile locale, el trecea astfel în ochii misticilor, cari au putut fi influențați de gândirea neo-platoniciană.

Aberald afirmă în minunata sa operă: *Dialog între un filosof evreu și creștin*, că Dumnezeu sub formă corporală, nu trebuie înțeles ceea ce deobicei înțeleg laicii, „omul material“ ci în mod mistic și alegoric. Prin înălțimile cerești, cari se ridică deasupra pământului, trebuie să se înțeleagă *caracterul sublim (sublimitas)* al vieții viitoare.

Faptul că Iisus Hristos stă de dreapta Tatălui, aceasta nu înseamnă, că ocupă o poziție determinată în spațiu (*localis positio*), ci este egal și joacă același rol ca și Tatăl (*aequalis dignitatis*).

H. Höffding vede un conflict între concepția idealistă, care pune în lumină interpretarea spiritualistă a ideilor religioase și teza realistă sau

materialistă. Acest conflict se întâlnește la multe religii. În Upanișadele, cari dau o formă idealistă religiei Vedelor, noi știm că *Brahma, divinitatea* e eternă; și de aceea „numele, spațiul, timpul și corpul“ pier. În critica religiei populare a Grecilor *Xenophane și Platon*, arată deasemeni tendințele de idealizare. Și la mahomedani, găsim o mulțime de povestiri pitorești și sensuale cu privire la concepția Paradisului, ele sunt menționate de unii scriitori ca și descrieri ale plăcerilor spirituale.

H. Höffding vorbind despre *Copernic și Giordano Bruno* arată, că acești învățați cu teoriile lor, au desfăcut cadrul clar și regulat al universului, iar ideile religioase au fost sfărâmate în mii de bucăți. *Noi știm însă contrariul că teoriile lor au confirmat mai mult puterea ideilor religioase, arătând regularitatea și frumusețea legilor mari divine, atât de bine organizate.*

O problemă de seamă a filosofiei religioase, este și unirea elementului spiritual cu cel material. *G. Bruno și Spinoza* au aprofundat și lărgit senzul ideilor religioase, în deplin acord cu noile concepții despre lume, ei n'au făcut altceva, decât să meargă pe același drum pe care l-a trasat și fer. Augustin și misticii.

Spiritele mari a lui *Jacob Boehme și Blaise Pascal* au fost profund afectate de aceste probleme, mari și chinuitoare — probleme, cari niciodată n'au putut fi puse în epocile clasice ale religiilor.

Cerc religios

în comuna Călnic din protopopiatul
Bocșa montană.

Parohia Călnic și credincioșii ei au trăit în Dumineca din 6 Iulie adevărate clipe de mângâiere și înălțare sufletească.

Neobositul protopop al Bocșei-montane Dr. Nicolae Iorgovan împreună cu simpaticul măestru de cor învățătorul Petru Tismonariu dirijorul corului mixt „Mihail Gașpar“, s'au deplasat în frunțașă comună Călnic pentru ca să împartă hrana sufletească credincioșilor din comunele aparținătoare tractului său, pe cari îi păstorește cu multă dragoste și blândețe de un an de zile.

După serviciul Utreniei se face Sfântul Maslu, la o mulțime de credincioși suferinzi și bolnavi cari sunt prezenți încă de dimineața în sfânta biserică, așteptând cu nerăbdare începerea slujbei. Înainte de slujirea sf. Maslu

se face sfințirea apei. Servesc împreună cu părintele protopop, preotul locului Petru Albeanu și preotul Lazăr Voin din Ezeriș.

Este vrednică de amintit ținuta evlavioasă și smerită a credincioșilor din sfânta biserică, cari în liniște mare ascultau frumoasele rugăciuni ale maslului, cetite asupra lor de către preoți.

Este îmbucrător și faptul că credincioșii zilelor de față au început să cunoască cu adevărat că „*Darul și Ajutorul*“ în toate timpurile, dar mai ales în cele de astăzi, îl putem aștepta și primi numai dela Dumnezeu.

Sufletul lor începe să se apropie cu multă încredere și nădejde de biserică și de conducătorii ei.

Au îngenunchiat și s'au rugat pentru sănătatea și iertarea păcatelor lor la taina sf. Maslu peste 80 de suflete credincioase.

După aceea în melodia sonoră și dulce a corului compus din 50 de persoane, se începe sfânta Liturgie, în decursul căreia de pe însăși fețele credincioșilor din sf. biserică se putea observa recrearea lor sufletească.

Doamne miluește de trei ori după Evanghelie cu solo, a fost cântat cu *atât de mistice și pătrunzătoare rezonanțe* încât au stârnit lacrimi în ochii credincioșilor din sf. biserică.

La priceasnă părintele protopop predică despre *încrederea în puterea și ajutorul lui Dumnezeu* pe care trebuie credincioșii să o avem îndeosebi în zilele de astăzi, căci El este Celce revarsă asupra noastră toate bunățile sale de pe pământ, iar nesupunându-ne voiei Lui tot El poate să ne încerce în suferințe și să ne pedepsească. Mâna lui, cârmuește și conduce destinele popoarelor în El să ne punem toată nădejdea, numai în El să credem și Lui Unuia să-I slujim, dacă voim izbăvirea noastră.

După ce credincioșii, încărcăți de hrană duhovnicească izvorită din inimă bună și curată primesc cu multă bucurie sf. anaforă, din mâna părintelui protopop, se desfășoară un program religios-coral în curtea sfintei biserici la care participă toți credincioșii comunei.

Învățătorul comunei, domnul Sabin Dumitrescu, pătruns de momentul sărbătoresc al zilei în câteva cuvinte bine simțite deschide programul Cercului religios urând oaspeților bun sositi în comuna noastră.

Harnicul învățător Dimitrie Zgriban din Bocșa-montană vorbește despre educația și creșterea aleasă ce trebuie să o primească copilul în zilele de astăzi atât în școală cât și în familie, pentru ca să ne putem ridica nea-

mul, ocupându-ne locul ce-l binemerităm între popoarele culte ale Europei noi. Corul plin de viață al învățătorului Petru Tismonariu ne delectează cu frumoase cântări populare și patriotice, iar la sfârșit ia cuvântul preotul local Petru Albeanu care mulțumește Prea On. Păr. Protopop și oaspeților că i-a împărtășit de o bucurie atât de mare, cercetându-le comuna împreună cu corul din Bocșa-montană care a contribuit foarte mult la zidirea sufletească a credincioșilor.

Părintele Albeanu arată care este ținta ostentelor părintelui protopop, care pe căldura zilelor de vară vine în parohii ca să apropie tot mai mult pe creștinii noștri de Hristos, îmbărbătând totodată pe preoți în activitatea lor religioasă misionară.

Pr. P. Albeanu

Preotul și zugravul Radu Lazarevici.

De: Pr. Caius Pascu

Când și unde s'a născut acest preot, din lipsă de date, nu știm. Despre dânsul, credem, că a învățat în școala de pictură dela Srediștea (de lângă Vârșet) a lui Vasile Loga Diaconul, și din care școală au eșit mai mulți zugravi de biserică.

La 27 Februarie 1762, preotul Radu Lazarevici pictează împreună cu zugravul Gheorghe Diaconoviciu, fiul lui Vasile Loga Diaconul, un prapor „pe cheltuiala sucilor“ (cojocariilor), care se păstrează în biserica Sfântul Ioan Caransebeș. Tot în acelaș an, dela 20 Iunie și până la 7 Septembrie 1762, pictează biserica din comuna Clopodia¹⁾ (județul Timiș-Torontal), împreună cu ierodiaconul Vasile și cu fiul acestuia, Gheorghe Diaconovici, cu Ioan Popoviciu și cu ucenicul Stanciu.*)

În anul 1769 iereul Radu Lazareviciu pictează, singur, un prapor, pe cheltuiala unor neguțători din Caransebeș, pentru biserica Sf. Ioan.²⁾

A servit ca paroh la biserica Sf. Gheorghe din Caransebeș, în anul 1778. La 28 Ianuarie 1779, în vârstă de 43 ani, se stinge din viață și este înmormântat de către parohul bisericii Sf. Gheorghe din Caransebeș, Ștefan Dimitrievici³⁾.

1) Andrei Ghidiu și I. Bălan, *Monografia orașului Caransebeș* Craansebeș, 1939, pag. 20 și 74.

*) Demolată în anul 1936.

2) Dr. Ioachim Miloia, *Din activitatea artistică a ierodiaconului Vasile*, „Analele Banatului“, Timișoara, 1930, Fasc. 7, p. 90.

3) A. Ghidiu și I. Bălan, o. c. p. 75.

În șirul cronologic al preoților, cari au servit la bisericile ortodoxe din Caransebeș, sunt amintiți încă doi preoți cu numele *Lazarovicu*, despre cari, autorii Monografiei Caransebeșului, Andreiu Ghidiu și Iosif Bălan, cred că sunt fiii preotului-zugrav, Radu Lazarovicu.

Aceștia sunt:

Metodiu Lazarovicu, preot în Caransebeș, în anii 1787-1812 (repositat la 13 Decembrie 1812), și *Pavel Lazarovicu*, care a fost diacon și învățător în Caransebeș, dela anul 1805 până la anul 1813, când a plecat de aici la Glimboca ⁴⁾.

Coboară Hristoasă!

*Coboară Hristoasă
Din Ceriuri la noi,
Să mântui o lume
De atâtea nevoi.*

*Cuvântul tău dulce
De pace, întâi
Îl roagă cu milă
Bătrâni și copii.*

*Că nu-s vindecate
Nici ranele vechi —
Și altele iară
Se face — perechi:*

*Scumpetea tot crește
Și anii sunt răi
Și plânge plugarul
Cu prietenii săi.*

*Și de la năcazuri,
Cari bine le știi —
E plin cimitirul
De frazezi copii.*

*O mamă așteaptă
În jalnic suspin
Minunea cu mortul
Cetății — Nain.*

*Iar alta 'ntr'o casă
De om năcăjit,
Cu doftori averea
A tot cheltuit.*

*Coboară, coboară
Hristoasă din Ceri,
Arată în lume
A Tale puteri!*

G. B.

Mulțumire.

Doamna Lydia, soția răposatului profesor Dr. Ioan Drăgoi, fost prorector al Universității din Cluj, a donat bisericii noastre din Caransebeș două candelabre vechi artistic lucrate în bronz, de mare valoare, în amintirea regretatului soț născut în Caransebeș în anul 1878.

4) Idem, o. c. p. 45.

5) A. Ghidiu și I. Bălan, o. c. p. 48, 58 și 245.

Preotul Pavel Lazarovicu a primit laudă pentru predarea „în vățăturilor creștinești” în școală, dela Comanda Generală a Banatului. (Vezi Pr. Caius Pascu, *Decorarea și lăudarea unor preoți și mireni în secolul trecut*. (Câteva documente), Timișoara, 1939, p. 7.

Preoțimea parohială a bisericii din orașul nostru aduce, și pe această cale, sincere mulțumiri binefăcătoarei Lydia Drăgoi pentru creștineasca donațiune ce se păstrează în sfântul altar, de unde se înalță rugăciuni către cer, pentru binefăcătorii creștini!

ȘTIRI

Bucovina a fost salvată! După lupte crâncene date Sâmbăta trecută în jurul Cernăuților, încă în aceeași zi seara Capitala Bucovinei, frumoasa provincie strivită jumătate de Ruși, a fost cucerită iar mânezi n'a mai rămas picior de bolșevic aci, retrăgându-se peste Nistru. După relatările ziarelor, cele mai multe edificii publice au fost dinamitate de dușmani puțin înainte de cucerirea frumosului oraș bucovinean.

P. S. Episcop Veniamin la Caransebeș. Re-parându-se radical reședința episcopescă, Preasfințitul Episcop Veniamin al nostru a venit Miercuri la Caransebeș pentruca împreună cu Consiliul eparhial să ia unele dispoziții în vederea grabnică terminări a lucrărilor, urmând ca apoi — probabil la mijlocul lunii viitoare — să se facă instalarea.

Consistor plenar. Eri Sâmbătă s'a întrunit Consiliul eparhial plenar. La ordinea zilei au fost hotărârile Adunării eparhiale respectiv promulgarea acelorora, precum și alte cauze curente.

† Prof. **Petru Gherman.** Toate evenimentele mari, petrecute în ultimii zece ani, în centrul ortodoxiei noastre din Sibiu, se împleteau armonios cu splendoarea serviciilor dumnezeiești din catedrala mitropolitană.

Eram obișnuți să-l vedem la astfel de ocazii mari pe tânărul diacon Petru Gherman, dirijând renumitul cor „Gh. Dima”, în ansamblu impresionant de orchestră, dar mai ales eram satisfăcuți duhovnicește să-l ascultăm servind ca diacon sau cântând un solo de bariton puternic la „Tatăl nostru” și la priceasna „Cu trupul”, ridicând astfel nimbul praznicelor mari.

Moartea năprasnică a profesorului de teologie Petru Gherman din Sibiu, a produs adâncă consternare în sufletele celor ce l-am cunoscut.

Mitropolia Ardealului a pierdut un luptător de elită din oastea mare a ortodoxiei românești.

Bunul Dumnezeu să-l așeze în cetele corurilor cerești.

„**Timpu Transilvaniei**” reapare la Arad în condiții demne de laudă. Semnalăm, din numărul de Dumineca trecută, un articol sintetic al colaboratorului

nostru Constantin Rudeanu, intitulat „Basarabia pământ și suflet Românesc“, pe care îl vom reproduce întrun număr viitor.

Pelerinaje de Sf. Ilie. Dumineca viitoare fiind și sărbătoarea sfântului mare proroc Ilie se vor face pelerinaje la mănăstirea Sf. Ilie dela Isvor de lângă Vasiova și la Isvorul Miron din preajma Făgetului. Cucernicii preoți și creștini sunt îndemnați a lua parte.

Retribuțiunile preoțesti pe luna Iunie a.c. au fost ridicate dela Stat și se lichidează la Casieria eparhială în orele de oficiu.

„Pârvovana“ Institut de credit și economii **Societate pe acțiuni Pârvova.**

Inscrisă în Registrul Bancar sub Nr. 16 din 1935.

BILANȚ SEMESTRIAL. Incheiat la 30 Iunie 1941.

Activ. Cassa: numerar efectiv lei 30.946; Portofoliu de titluri: Acții necotate la bursă lei 28.300; Plasamentul Fondului de rezervă: Efecte publice garantate de stat lei 12.950; Portofoliul de scont: plătit în țară: în portofoliu lei 590.990; Creanțe în conversiune conform legii din 7 Aprilie 1934 cota rămasă: în portofoliu lei 1.164.554, reescutate la bănci lei 411.340; Mobilier lei 1; Cheltuieli de administrație: a) salarii lei 12.000, b) Diverse lei 18.379; Impozite și taxe lei 6.496; Dobânzi plătite lei 8.819; Total activ lei 2.284.775.

Pasiv. Capital social lei 605.000; Fond de rezervă statutar lei 161.515; Fond de amortiment lei 265.000; Alte fonduri lei 100.000; Dif. curs la portof. de titluri lei 28.299; Depuneri spre fructificare; Din țară: Nominative, pe livrete de economii, pe termen lei 329.305; Creditori din țară: noui nereduși, pe termen lei 57.161; Angajamente de reescont: în țară: în conversiune la bănci lei 411.340; Efecte de plată în țară lei 190.000; Dividende neridicate lei 12.540; Conturi diverse creditoare lei 32.785; Dobânzi încassate lei 59.372; Venitul portof. de titluri lei 180; Beneficii diverse lei 32.198. Total pasiv lei 2.284.775.

Conturi de ordine: Credit. Deponenți de cauțiuni statutare lei 27.300. **Debit.** Cauțiuni statutare lei 27.300.

Pârvova la 30 Iunie 1941.

Consiliul de administrație:

ss. **I. Tătariu**, președinte.

Pentru contabilitate: ss. **Zaharie Miulescu.**

Tribunalul Caransebeș, Județul Severin (ca instanță comercială) Nr. F. Soc. 98.

Se certifică de noi, că prezentul bilanț este conform cu exemplarul original depus la această instanță prin petiția înreg. sub Nr. 8179—1941 și s'a dispus publicarea lui în Buletinul Oficial Bancar prin decizia Nr. F. S. 98 din 10 Iulie 1941.

Caransebeș la 10 Iulie 1941.

Judecător raportor al firmelor: ss. **P. POPOVICIU.**

Grefier: ss. **N. CATONE.**

JUDECATORIA MIXTĂ CARANSEBEȘ

Secția cf. Nr. 596—941 cf.

Publicațiune de licitație **și condițiunile de licitație.**

În cauze de executare pornită de următorul Banca Banatului cu reședința în Caransebeș contra următorului Jompan Metodie și Jompan Traian dom. în Marga, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144 și 147 din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Marga (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) Nr. cf. 395 Nr. top. 611 Dâlmele I. clasa fânaț 1.400 stp. prețul de strigare 3.920 lei, mai departe imobilul cuprins în coala cf. Nr. 1089 a comunei Marga Nr. top. 28 Intra-vilan clasa II. fânaț 454 stp. prețul de strigare 1.272 lei, Nr. top. 836 Cârșia cl. II fânaț 425 stp. prețul de strigare 1.192 lei, Nr. top. 681 Rabin fânaț 20 jug. 1000 stp. prețul de strigare 92.888 lei, Nr. top. 682—1 Babin fânaț cl. II. 1 jugh. 1175 stp. prețul de strigare 7.928 lei, pentru încasarea creanței de 11.350 lei, capital, interese legale dela 8 Sept. 1927, cheltuieli de proces și de executare de 7.130 lei, fixate până acum, cheltuieli de 847 l. fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe zina de **26 Iulie 1941, ora 10** la Primăria comunei Marga.

Caransebeș la 28 Martie 1941.

judcător :

dir. c. f.

Dr. B. Ștuiber m. p.

Dim. Lăzărel m. p.

Pentru conformitate dir. c. f.

L. Lăzărel

Aviz.

Având amatori cari doresc a cumpăra case la Caransebeș și Orșova, rugăm a ni se comunica casele eventual și pământ de vânzare, pe cari le vom publica gratuit.

„DACIA FELIX“ agenția gen. de comerț
Timișoara II strada 3 August Nr. 25.
Telefon 18-61.

Anunț

Cumpăr pământ, dela 5-25 jugăre, în jurul Caransebeșului. Rog a mi se trimitte ofertă, indicându-se suprafața, calitatea, prețul și locul unde se află. Ofertele se vor adresa:

„DACIA FELIX“ agen. gen. de comerț, Timișoara II str. 3 August, 25. Tel. 18-61.

Aviz.

In urma urcării prețului cerii și a celorlalte articole împrenuate cu fabricarea luminilor, Fabrica eparhială de lumini a fost constrânsă să urce prețul luminilor de ceară la

kilogramul **450 lei**

Librăria DIECEZANĂ din Caransebeș

și a îmbogățit depozitul de
obiecte și ornate bisericesti

Onoratele Oficii Parohiale sunt rugate a ne acorda toată încrederea, vizitând magazinul nostru.

SE AFLĂ DE VÂNZARE LA

FABRICA DE

LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi trebuincioasă la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parastase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul Bisericii noastre dreptmeritoare. —:

Luminile se pot procura direct sau și prin epitropiile parohiale la

LIBRĂRIA „DIECEZANĂ“ CARANSEBEȘ